VII kadencja

# KANCELARIA SEJMU
# Biuro Komisji Sejmowych

**PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

- **Komisji Gospodarki (nr 125)**
- **Komisji Spraw Zagranicznych (nr 142)**

z dnia 24 lipca 2014 r.

# Pełny zapis przebiegu posiedzenia

# Komisji Gospodarki (nr 125)

# Komisji Spraw Zagranicznych (nr 142)

24 lipca 2014 r.

Komisje: Gospodarki oraz Spraw Zagranicznych, obradujące pod przewodnictwem posła **Grzegorza Schetyny (PO)**, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych, przeprowadziły:

**– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 2 kwietnia 2013 r. (druk nr 2521).**

W posiedzeniu udział wzięli: **Katarzyna Kacperczyk** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Paulina Gonciarz** starszy specjalista w Ministerstwie Obrony Narodowej, **Janusz Goczyński** główny specjalista w Inspektoracie Uzbrojenia Ministerstwa Obrony Narodowej oraz **Robert Pytlarczyk** starszy specjalista w Agencji Mienia Wojskowego wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Łukasz Andrzejczyk**, **Piotr Babiński**, **Artur Kucharski** i **Anna Ornat** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Piotr Świat** – legislator z Biura Legislacyjnego.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dzień dobry, witam serdecznie na posiedzeniu Komisji. Witam panią minister Katarzynę Kacperczyk, podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Witam posła Gadowskiego. Stwierdzam kworum. Otrzymali państwo porządek obrad – pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 2 kwietnia 2013 r. (druk nr 2521). Uzasadnia oczywiście MSZ. Przypominam, że pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie, pytania i odpowiedź oraz debatę. Projekt z druku nr 2521 został skierowany do naszej Komisji 23 czerwca br. Proszę przedstawiciela rządu, panią minister Katarzynę Kacperczyk o uzasadnienie projektu. Bardzo proszę, pani minister.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Katarzyna Kacperczyk:**

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Szanowni panowie posłowie i panie posłanki, mam przyjemność zaprezentować uzasadnienie ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, sporządzonego w Nowym Jorku w dniu 2 kwietnia 2013 r. Traktat o handlu bronią jest pierwszą umową międzynarodową w skali globalnej, która ustanawia prawnie wiążące standardy międzynarodowe w handlu bronią konwencjonalną, zapobiegającą i eliminującą nielegalny handel bronią konwencjonalną oraz zapobiegającą jej przekierowywaniu. Celem traktatu jest umocnienie międzynarodowego i regionalnego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, zmniejszanie ludzkiego cierpienia oraz promowanie współpracy, przejrzystości i odpowiedzialnego działania państw-stron w dziedzinie międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną.

Traktat stosuje się do kategorii broni konwencjonalnych określonych w art. 2 ust. 1 traktatu i jest to siedem kategorii ONZ broni konwencjonalnej oraz broń lekka i strzelecka. W ograniczonym zakresie traktat będzie stosowany do amunicji oraz części i komponentów. Traktat przewiduje utworzenie krajowego systemu kontroli obrotu, który

będzie obejmował kategorie broni konwencjonalnych określone w traktacie, a także amunicję oraz części i komponenty do uzbrojenia wymienionego w art. 2.

Międzynarodowy handel bronią odnosi się do wywozu, przywozu, tranzytu i przeładunku oraz pośrednictwa bronią konwencjonalną, o czym mówi art. 2 traktatu. Traktat ustanawia również zakazy transferu broni, w szczególności w przypadku, gdy transfer ten naruszałby zobowiązania wynikające ze środków przyjętych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, jak też zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, których dane państwo jest stroną oraz w przypadku, gdyby broń wykorzystywana była do popełnienia zbrodni ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i poważnych naruszeń konwencji genewskich z 1949 r. oraz innych zbrodni wojennych określonych w umowach międzynarodowych, w których dane państwo jest stroną. O tym mówi art. 6 traktatu.

Traktat przewiduje również obowiązek oceny wniosków o wyrażenie zgody na dokonywanie transferu w celu zagwarantowania, że broń konwencjonalna, jej części i komponenty oraz amunicja nie będą wykorzystywane przez państwo importujące do naruszenia lub zagrożenia pokoju i bezpieczeństwa, popełnienia i ułatwienia poważnego naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowych norm dotyczących praw człowieka, przestępstw ustanowionych w umowach międzynarodowych dotyczących terroryzmu i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, jak również w celu zapobieżenia jej nieuprawnionemu przekierowywaniu. O tym mówi art. 7 traktatu.

Traktat przewiduje również w art. 11 podjęcie przez państwa eksportujące środków zapobiegających przekierowaniu transferu broni konwencjonalnych, z kolei art. 13 traktatu wprowadza środki przejrzystości handlu bronią w drodze przekazywania sekretariatowi i innym państwom-stronom traktatu informacji o dokonanych transferach broni.

Jeżeli chodzi o skutki polityczne związane z traktatem, wejście w życie traktatu o handlu bronią przyczyni się niewątpliwie do upowszechnienia w skali globalnej prawnie wiążących standardów w zakresie transferów broni konwencjonalnej, oraz do zapobiegania i wyeliminowania nielegalnego handlu bronią konwencjonalną. Traktat pozwoli na upowszechnienie obowiązujących w Unii Europejskiej kryteriów wydawania zezwoleń na dokonywanie międzynarodowych transferów uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Traktat zapewni też większą odpowiedzialność i przejrzystość w zakresie handlu bronią konwencjonalną w skali globalnej i tym samym może on również przynieść pozytywne skutki w zakresie wzmocnienia narodowego pokoju i bezpieczeństwa, a także poszanowania przestrzegania norm międzynarodowych, jak wspomniałam, dotyczących praw człowieka, międzynarodowego prawa humanitarnego, zapobiegania terroryzmowi i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. Może również stanowić wsparcie dla prowadzonych działań humanitarnych.

Jeżeli chodzi o skutki prawne związania się przez Polskę traktatem, to wchodzi on częściowo w zakres wyłącznych kompetencji UE, a w części pozostaje w kompetencji państw członkowskich. Postanowienia traktatu określające jego zakres przedmiotowy pokrywają się z obowiązującymi regulacjami krajowymi dotyczącymi uzbrojenia i sprzętu wojskowego objętego kontrolą, jak też kontrolowanych form obrotu tymi towarami. W odniesieniu do kwestii, które wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji UE, przyjęta została decyzja Rady z dnia 3 marca br., na mocy której państwa członkowskie zostały upoważnione do ratyfikacji w interesie UE przedmiotowego traktatu. Jeżeli chodzi o ocenę zgodności traktatu z prawem UE, to traktat jest zgodny z prawem unijnym, nie wprowadza zmian w przepisach prawa unijnego obowiązujących w tym czasie.

Związanie się traktatem przez Polskę nie będzie wymagać wydania nowych przepisów prawnych, ani wprowadzania zmian w obowiązujących przepisach prawa krajowego. Nie jest wymagana nowelizacja aktów wykonawczych w części dotyczącej wywozu uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Celowe będzie natomiast stałe monitorowanie istniejących przepisów prawnych regulujących wewnątrzkrajowy obrót bronią pod kątem oceny ich wystarczalności dla kontroli przewozu broni. W przypadku uznania w przyszłości za niezbędne wprowadzenie regulacji prawnej w zakresie licencjonowania przywozów, wskazana będzie odpowiednia nowelizacja rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie wykazu uzbrojenia na obrót którym jest wymagane zezwolenie. Traktat o handlu bronią po jego ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw będzie stanowił

część krajowego porządku prawnego i będzie bezpośrednio stosowany. Zgodnie z art. 91 ust. 2 konstytucji, Traktat o handlu bronią jako umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie będzie miał pierwszeństwo w polskim porządku prawnym przed ustawą, jeżeli ustawy nie da się pogodzić z postanowieniami traktatu.

Jeżeli chodzi o skutki finansowe, wejście w życie traktatu pociągnie za sobą skutki finansowe, jednakże na obecnym etapie nie jest możliwe pełne określenie ich wysokości. Artykuł 17 ust. 3 traktatu przewiduje, że konferencja państw-stron przyjmie zasady finansowania konferencji i innych instytucji pomocniczych, które może ustanowić, a także postanowienia finansowe dotyczące funkcjonowania sekretariatu. Pierwsze posiedzenie konferencji dotyczące tej kwestii powinno odbyć się nie później niż w ciągu roku od wejścia w życie traktatu, a w przypadku przyjęcia przez konferencję postanowień dotyczących zobowiązań finansowych państw-stron składki o ustalonej wysokości będą opłacane z budżetu MSZ. Tym samym określenie wysokości ewentualnych składek i daty powstania zobowiązania finansowego na obecnym etapie nie jest możliwe. Będzie to zależało od decyzji pierwszego posiedzenia konferencji.

W art. 16 ust. 3 traktat ustanawia również fundusz powierniczy, z którego środki miałyby być przeznaczane na wspieranie państw potrzebujących pomocy międzynarodowej w zakresie wdrożenia wykonania postanowień niniejszego traktatu. Wpłaty państw stron na rzecz tego funduszu będą miały charakter dobrowolny. Ewentualne wpłaty, jakie Polska mogłaby realizować na rzecz funduszu powierniczego byłyby w takiej sytuacji również finansowe z budżetu MSZ.

Jeżeli chodzi o skutki społeczne i gospodarcze, traktat nie wywiera bezpośrednich skutków społecznych i gospodarczych. Ustanowienie wspólnych standardów kontroli obrotu bronią wpłynie na wyrównanie warunków konkurencyjności na rynku i eliminacje nieuczciwej konkurencji zagranicznej dyskryminującej czasami eksporterów i producentów krajowych.

Jeżeli chodzi o tryb związania się, to właściwym trybem związania się Rzeczpospolitej Polskiej traktatem jest ratyfikacja za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych ratyfikacji podlegają umowy międzynarodowe, o których mowa w art. 89 i 90 Konstytucji RP oraz inne umowy międzynarodowe, które przewidują wymóg ratyfikacji albo ją dopuszczają, a w szczególności okoliczności to uzasadniają. W naszej ocenie Traktat o handlu bronią spełnia przesłankę określoną w art. 89 ust. 1 pkt 5 konstytucji, dotyczy bowiem spraw uregulowanych w ustawie. Tym samym, szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, wnoszę o przyjęcie projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu o handlu bronią, sporządzonego w Nowym Jorku dnia 2 kwietnia 2013 r.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dziękuję bardzo, pani minister. Otwieram dyskusję, proszę o pytania. Pan poseł Kamiński, bardzo proszę.

**Poseł Mariusz Antoni Kamiński (PiS):**

Mam właściwie dwa pytania. Pani minister, po pierwsze, czy konwencję ratyfikowały lub ratyfikują również duże państwa spoza UE, które są głównymi eksporterami broni, jak Stany Zjednoczone, Rosja, Chiny, Turcja, Indie? Czy te państwa związały się również tą konwencją?

Po drugie, jakie właściwie realne zmiany dla Polski oznacza związanie się tym traktatem, oprócz samej ratyfikacji i tego, że będziemy ponosili jakieś obciążenia finansowe? Skoro spełniamy już wszystkie wymogi od lat, nasze Ministerstwo Gospodarki i Ministerstwo Obrony Narodowej czuwa nad produkcją broni w Polsce i eksportem, a ratyfikacja traktatu nie wymaga żadnych zmian przepisów, to właściwie co ona oznacza dla Polski, oprócz tego, że go ratyfikujemy?

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dziękuję. Pan poseł Szczerba.

**Poseł Michał Szczerba (PO):**

Szanowny panie przewodniczący, pani minister, Wysokie Komisje, to rzeczywiście ważny traktat, który niewątpliwie może przynieść pozytywne skutki w zakresie wzmocnienia międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w skali globalnej, a także poszanowania przestrzegania podstawowych norm międzynarodowych dotyczących praw człowieka, międzynarodowego prawa humanitarnego i zapobiegania terroryzmowi. Niewątpliwie nie można też uciekać od bieżącej sytuacji na wschodniej Ukrainie.

Mam pytanie do pani minister związane z tym, że po dokładnej analizie wykazu państw-sygnatariuszy Traktatu o handlu bronią widać, że nie znalazła się wśród nich Federacja Rosyjska. Czy MSZ, pani minister, ma wiedzę, dlaczego Federacja Rosyjska nie znalazła się wśród państw sygnatariuszy, jakie stanowisko ewentualnie zabierała w kwestii przygotowania Traktatu o handlu bronią i jakie to może mieć konsekwencje? Bardzo dziękuję.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dziękuję bardzo. Pan przewodniczący Iwiński, bardzo proszę.

**Poseł Tadeusz Iwiński (SLD):**

Dziękuję bardzo. Jestem ostatni, który by nie doceniał znaczenia tej próby, jaka jeszcze nie została sfinalizowana, bo zgodnie z art. 22 ma wejść w życie dopiero w 90 dni od ratyfikacji przez co najmniej 50 państw. Brakuje jeszcze wielu. Jednak w moim przekonaniu błędna jest teza, że jest to pierwsza próba uregulowania handlu bronią konwencjonalną. Natomiast to co, jest moim zdaniem najistotniejsze – otóż sensem tego ma być uregulowanie nielegalnego handlu bronią, więc mam pytanie, jak odróżnić nielegalny handel bronią, w sensie prawnym i nie tylko, od handlu legalnego? Przepraszam za porównanie, które oczywiście obarczone jest słabościami, zaraz o tym powiem, ale to mi przypomina nielegalne podsłuchy. Rząd mówi o nielegalnych podsłuchach, oczywiście są też podsłuchy legalne, do których ma prawo dziewięć służb, ale jest to dyskusja czy ważne, że odbywa się handel, czy że odbywa się on nielegalnie? Czy też podobnie jak z podsłuchami najistotniejsze jest to, co tam mówiono, a nie czy podsłuch był legalny czy nielegalny, wbrew uporczywemu stanowisku przewodniej dzisiaj siły RP? To jest najważniejsze pytanie.

Po wtóre, koledzy już tu mówili, że przecież państwem, które najwięcej handluje, zarówno legalnie, jak i nielegalnie, trzymając się tego rozróżnienia, są Stany Zjednoczone Ameryki, bez żadnych wątpliwości. Ono jest na liście, na liście nie ma Federacji Rosyjskiej, nie ma Chińskiej Republiki Ludowej, więc jest pytanie w ogóle o skalę i możliwości tej regulacji. Powtarzam, nie podważam jej i uważam, że Polska powinna oczywiście ją ratyfikować, to jest poza dyskusją. Natomiast miejmy świadomość ograniczonego skutku tego traktatu.

Wreszcie to, o czym pani minister mówiła, mianowicie ograniczenie broni konwencjonalnej do siedmiu punktów jest sprawą wysoce dyskusyjną. Na przykład nie ma na tej liście min. Miny są jak najbardziej bronią konwencjonalną, nie mówię o minach przeciwpiechotnych, gdzie Polska ma dużo na sumieniu, jest odrębna konwencja ottawska w tej sprawie. Szczerze mówiąc, jeżeli chodzi o Afrykę, o Azję, o poszczególne konflikty regionalne, to miny są znacznie bardziej niebezpieczną bronią konwencjonalną aniżeli te wymienione, w odniesieniu do takich konfliktów jak Angola czy wielu innych.

Krótko mówiąc, doceniając rolę traktatu, trzeba pozbyć się pewnych iluzji, że to coś zmieni, że jest to jakiś przełom, ale dla mnie kluczowe jest odróżnienie legalne/nielegalne. Stany Zjednoczone wyprzedzają o kilka długości wszystkie pozostałe państwa, w tym Chiny i Federację Rosyjską, jeżeli chodzi o handel bronią, zarówno nielegalny, jak i legalny. Mogą być państwa, jest tu zaledwie wymieniona połowa państw spośród istniejących na świecie ok. 200, które to ratyfikują, ale mechanizm weryfikacyjny niezależnie od funduszu będzie ograniczony. Dziękuję.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dziękuję bardzo. Pan poseł Święcicki, bardzo proszę.

**Poseł Marcin Święcicki (PO):**

Panie przewodniczący, pani minister, rozumiem, że traktat niczego nie zmienia, jeśli chodzi bezpośrednio o Polskę, ponieważ są u nas stosowane rozmaite zasady regulujące handel bronią, jak również przez UE. Natomiast rozumiem, że jest to pewna próba cywilizowania handlu bronią na świecie, tam gdzie takich regulacji i przepisów nie ma, jak również próba, która powinna ułatwić egzekwowanie postanowień Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie zakazów i ograniczeń handlu bronią. To w pewnym sensie zrówna warunki konkurencji i ucywilizuje handel wśród państw, które się do tego dołączyły. To jest pierwsze moje spostrzeżenie.

A druga sprawa jest taka. Rzeczywiście dołączam się do głosów – czy jest jakaś szansa, że kraje, których nie mam w tym wykazie kiedyś do niego dołączą, czy już oświadczyły, że nigdy nie dołączą? Ci wielcy producenci i eksporterzy broni, jak Rosja, jak Chiny, jak Stany Zjednoczone. Dziękuję bardzo.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dziękuję. Czy są jeszcze pytania? Zamykam w takim razie dyskusję. Bardzo proszę, panią minister o odpowiedź.

**Podsekretarz stanu w MSZ Katarzyna Kacperczyk:**

Bardzo dziękuję za te komentarze i pytania. Nie ukrywam, że rzeczywiście fakt nieprzystąpienia do traktatu głównych producentów broni, państwo zdajecie sobie sprawę, że jest to głównie ochrona swojego przemysłu zbrojeniowego i wynika to z obaw przed ograniczeniem handlu. Jest to duża słabość tego traktatu i o tym też pamiętamy i mówimy. Jednak trzeba również pamiętać, że w tej sytuacji brak zgody czy nieprzystąpienie Polski do traktatu po pierwsze nie stanowiłoby nacisku na te państwa do przystąpienia do traktatu, a po drugie powodowałoby również dość duże straty wizerunkowe. Przypomnę tylko, że wszystkie państwa unijne zdecydowały się przystąpić do tego traktatu, więc choćby z tego powodu rząd polski również podjął taką decyzję.

Było tutaj bardzo wiele głosów, jeżeli chodzi o możliwości wywierania nacisków na państwa, które nie podpisały traktatu. Przypomnę tylko, że traktat podpisało 118 państw, dotychczas ratyfikowało 41 państw. Traktat wejdzie w życie, jeżeli ratyfikacje dokonane zostaną w połowie państw, czyli w 50 państwa. Mamy nadzieję, że masowa ratyfikacja traktatu będzie rzeczywiście stanowić również element nacisku na pozostałe państwa w zakresie przystąpienia do traktatu.

Jeżeli chodzi o pytania dotyczące tego, co traktat zmienia dla Polski, to jak już wspominałam, nie wprowadzi on w naszym porządku drastycznych zmian, szczególnie jeżeli chodzi o dotychczasowe uregulowania prawne. Aczkolwiek, ponieważ jest to wspólne posiedzenie Komisji: Spraw Zagranicznych i Gospodarki, to widzimy ogólnie pozytywny wpływ traktatu na warunki uczciwej konkurencji. Poprzez przystąpienie do traktatu i jego upowszechnianie mamy nadzieję, że będziemy upowszechniać też wspólne standardy i przejrzystość, szczególnie w zakresie handlu bronią konwencjonalną. Pod względem gospodarczym nie widzimy też, przynajmniej po przeprowadzonych obecnie analizach, negatywnych skutków, również gospodarczych. Jak państwo wiedzą, głównym odbiorcom uzbrojenia i sprzętu wojskowego z Polski są od lat Stany Zjednoczone i Kanada. Kraje te odbierają ponad 50% eksportu, w 2013 r. było to prawie 60%. Dlatego też przystąpienie z naszej strony do traktatu nie wpłynie w żaden sposób na wielkość tych obrotów. A jak wspominałam, korzyści wizerunkowe i nasza rola w zakresie upowszechniania standardów, szczególnie w dziedzinie nieproliferacji i handlu bronią ma tutaj pozytywne skutki.

Pan poseł Iwiński wspominał też o nielegalnym handlu i rzeczywiście o kwestii legalności i nielegalności. Przypomnę, wspominaliśmy tu o art. 6 i w traktacie istotna jest przede wszystkim kontrola czy ograniczenie, prawnomiędzynarodowe zobowiązania dotyczące obrotu, handlu bronią konwencjonalną w szczególnych sytuacjach. Przede wszystkim w sytuacji, gdzie mamy zobowiązania wynikające z decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ, czyli w przypadku działań, restrykcji, sankcji, ograniczeń, które podjęte są na podstawie Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych. W takich sytuacjach, które byłyby jawnym naruszeniem zobowiązań międzynarodowych. Wspominałam też

tutaj o konwencjach genewskich, czyli również związanych z prawami człowieka, prawem humanitarnym, ale też w bardzo szczególnych sytuacjach, gdzie mamy do czynienia ze zbrodniami przeciwko ludzkości, zbrodniami ludobójstwa. To jest chyba kluczowy artykuł traktatu i uregulowanie tych spraw ma rzeczywiście istotne znaczenie i wiąże się nie tylko z zasadami, które promujemy, ale też z wartościami z tym związanymi.

Jeszcze tylko jedno, bo pan poseł Iwiński wspominał też o tym, że nie jest to pierwsza próba uregulowania obrotu bronią konwencjonalną. Tu się zgadzam, zresztą mamy też porozumienie z Wassenaar, ale jest to pierwsza umowa międzynarodowa w skali globalnej, która ustanawia reżim i wiążące standardy międzynarodowe dla handlu bronią konwencjonalną.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Tak, jeszcze pytania? Pan przewodniczący Iwiński.

**Poseł Tadeusz Iwiński (SLD):**

Nie, nie pytania. Odpowiedź pani minister odsyłająca do art. 6 jest odpowiedzią połowiczną. Na podstawie art. 6 nie można ustalić, który handel jest legalny, a który jest nielegalny, ponieważ zależy to od interpretacji. W tym sensie wskazuje na główną słabość traktatu. To co dla jednych państw będzie legalną sprzedażą, dla innych będzie nielegalną i tu grają rolę czynniki polityczne. W tym sensie powtarzam, nie mamy innego wyjścia, aniżeli przystąpić do traktatu, ale trzeba mieć świadomość, że to jest trochę, jak mówi podstawowa zasada filozoficznej formuły brzytwy Ockhama – mnożenie bytów ponad potrzebę. Czasem jest to potrzebne, ale nie zawsze.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Dziękuję bardzo. Zamykam debatę. Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu z druku nr 2521. Wnoszę o niezwłoczne przystąpienie do rozpatrzenia projektu. Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia projektu z druku nr 2521 w Komisji. Otwieram dyskusję. Czy pani minister chce zabrać głos? Nie chce. Czy ktoś z członków Komisji chce zabrać głos? Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Bez uwag. Czy do tytułu ustawy są uwagi? Nie ma uwag. Czy są uwagi do art. 1? Nie ma uwag. Czy do art. 2? Bez uwag.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za przyjęciem sprawozdania Komisji o przyjęciu projektu ustawy z druku nr 2521? Proszę o podniesienie ręki. (25) Kto jest przeciw? (0) Kto się wstrzymał? (0) Jednogłośnie, dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że Komisje przyjęły sprawozdanie jednogłośnie.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy na posiedzenie Sejmu. Proponuję, aby posłem sprawozdawcą został poseł Michał Szczerba. Czy poseł się zgadza?

**Poseł Michał Szczerba (PO):**

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Wyrażam zgodę.

**Przewodniczący poseł Grzegorz Schetyna (PO):**

Bardzo proszę. Czy są inne kandydatury? Nie ma. Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że Komisje wybrały sprawozdawcę bez głosu sprzeciwu. Informuję, że na tym porządek obrad został wyczerpany. Dziękuję bardzo, zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję pani minister.